

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor.
 pe 1/2 an 10 .
 pe 1/4 an 5 .
 pe 1 lună 2 .
 N-rii de Duminecă pe an
 4 coroane.

Pentru România și străinătate
 pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

URMĂRILE.

(*) Ține mai bine d'o săptămână discuția, și totuși, nu se știe: este ori nu „trădător de neam” baronul Feilitzsch, ori e „patriot” ca ori-care altul?

Polemica nu s'a terminat anume cu demisia lui Dr. Richter Aladár din reuniunea carpatică ardeleană, ci după ce comitetul acesteia a primit demisia profesorului universitar, cu respingerea motivelor invocate însă, pentru că afaceri politice nu pot determina acțiuni în sinul reuniunii, Dr. Richter a pus la cale și o demonstrație a alegătorilor din cercul II a Clujului, cari s'au solidarizat cu dînsul și au condamnat și ei puternic vorbirea „svartz-gelbista” a deputatului lor. Feilitzsch a răspuns, între altele, obiecționând că „alegătorii nu și-au subscris numele” pe adresa trimisă și la Dieta, după cum în același timp a protestat energic ca cine-va să se îndoiască de patriotismul său.

Afacerea nu s'a terminat însă nici așa, ci în ziarele de ieri Dr. Richter Aladár, profesor universitar, replica, dându'și multă osteneală îndeosebi pentru a dovedi că steagul cu pricina într'adevăr a fost o insultă pentru dreptul public maghiar, căci nu scoțea în relief suveranitatea statului ungar, ci reprezenta numai emblema austriacă. Această profesorul a spus o înaintea de serbare și facultatea de drept clujană din motivul acesta nici n'a participat la serbare. Baronul Feilitzsch prin participarea sa a lucrat deci întru spiritul obștesc maghiar...

Pe noi nu ne împoartă cine din două are dreptate: baronul deputat ori profesorul? Noi nu întrebăm cine este patriotul neșcepționabil, ci din

întreaga dispută înregistrăm un singur moment: în cele din urmă și profesorul universitar, patriot intransigent, recunoște că „fie-care este patriot în felul său” („Ki ki a maga módja szerint hazafi”).

Prin urmare: atunci când în vorbirea sa din Dieta baronul șovinist acuza pe Români că nu sunt buni patrioți, chiar după conceptele celui mai intransigent patriot din Cluj comitea o nedreptate. Tot așa, din acceptarea acestui princip rezultă, că și profesorul universitar i-a făcut nobilului baron nedreptate acuzându-l de trădare de neam și nepatriotism din cauză că a asistat la serbarea sfințirii steagului unui regiment din armata comună și a presintat drept o reliquie steagul svartz gelb!

Azi mie, mâne ție, așa 'i-s'a întâmplat baronului. A acuzat el pe Români și naționalitățile în genere. În curând i-a venit însă vremea să fie acuzat și dînsul, ear din întregul incident nu s'a putut ieși decât recunoscându-se adevărul că „fie cine este patriot în felul său!”

Cu alte cuvinte: cine întru lăgilor și siguranței țării n'a sevrșit păcat și n'a fost isbit de nici o dispoziție a codului penal, ori-ce principiu politic ar avea, este un neșcepționabil patriot!

Prin urmare: propunerea kossuthiștilor de a se formula prin lege și a se acorda astfel dreptul ca Dieta să dea certificat de patriotism și osândă să dicteze deputaților „nepatrioți”, ar fi să se nesocotească un principiu recunoscut de chiar cel mai mare șovinist din Cluj. Azi s'ar escocunica din parlament naționalist, mâne li-ar veni rëndul kossuthiștilor ori poporalilor, căci dacă un baron Feilitzsch a putut fi acuzat de nepatriotism, tot așa de ușor 'i-s'ar pute găsi orîmpîță vre-unul opozant.

„Fie-cine e patriot în felul său.” — eată adevărul și concetățenii maghiari să ne lase să fim și noi patrioți cum noi înțelegem ear nu cum vrea Bartha, Feilitzsch ori Richter.

Vrînd să stabilească anume reguli pentru noi, ușor se poate întempla — după-cum a dovedit afacerea le care ne-am ocupat — că în cele din urmă discută patriotismul și acuză de trădare chiar pe cei mai patentați servitori ai ideii de stat național maghiar!

Impăratul Wilhelm în Anglia.

Ziarele engleze aduc știrea că Impăratul Germaniei reîntorcându-se din Norvegia, are să meargă în Angliera, să felicite în persoană pe regele Edward din incidentul însăntoșirii sale.

Pimul ministru al României în Viena.

Ziarele din Budapesta aduc știrea că primul ministru al României, dl D. Sturdza, a sosit luni a Viena, unde după o ședere de două zile aplecat la București.

heă unul. Ziarele maghiare sosite din Budapesta azi ne aduc știrea că Bartha Miklós a demisionat și el din „Erdélyi Karpai Egyesület”, drept protestare împotriva lui Feilitzsch

Mă bucur — scrie — că prin această hotărîre a mea am putut ajunge în solidaritate cu dl profesor universitar Dr. Richter Aladár, pe care în această afacere cu mândrie îl consider conducător al meu.

Congresul bisericesc sârbesc.

Congresul bisericesc al Sârbilor din statul ungar s'a prorogat aproape pe neașteptate. La tot cazul a fost bătător la och, că îndată ce s'a citit raportul comisiei epitropești asupra felului cum s'au administrat averile bisericesti, comisarul guvernial a prorogat congresul.

„Pesti Hirlap” singur aduce pe larg amănunte asupra cauzelor pentru cari s'a

prorogat, așa, pe neașteptate, congresul. S'au constatat adică grave abateri în administrația financiară făcută de patriarchul, așa că dacă se lăsa teren pentru o discuțiune largă, membrii congresului l-ar fi dovedit foarte vinovat pe patriarch. Pentru a se evita discuțiuni violente și de sigur și scandal, comisarul guvernial a prorogat congresul ear comunicatul semi-oficios ce s'a transmis foilor din Budapesta s'a redactat așa fel, ca și când nimic extraordinar nu s'ar fi petrecut.

„Pesti Hirlap” a avut însă un redactor la Karlovitz, care referență cu totul altfel. Întâiu de toate spune ceea-ce în comunicat nici nu este amintit: patriarchului 'i-s'a dat vot de neîncredere și regret asupra felului cum s'au administrat averile bisericesti. Ear comisarul guvernial Talián numai după acest vot a închis congresul. S'atunci însă a lăudat atitudinea deputaților, așa că în cercurile înalte se consideră situația ca gravă și unica deslegare ce se așteaptă e să demisioneze — patriarchul.

Situația aceasta a mai fost ea și pe vremea lui Bánffy. Atunci însă guvernul l-a susținut pe patriarch împotriva tuturor Sârbilor. Sa vedem dacă și actualul guvern îl va susține.

Ciaba nu prăsnuește pe Kossuth.

E mare indignarea între kossuthiști: Ciaba, acest oraș mare pe Altd-ul bogat, a decis adică să nu sârbze ziua de 19 Septembrie, a suta aniversare a nașterii lui Kossuth Lajos. Supărarea patrioților e cu atât mai mare, cu cât pe vremuri Ciaba alesese cetățean de onoare pe Kossuth Lajos.

Ședința consiliului orașenesc în care s'a decis neprăsnuirea s'a ținut de altfel ieri.

„Reuniunea civilă”, un fel de casiră, din loc ceruse adică consiliului să decreteză sârbze mare la 19 Septembrie. Con-

PETRU CAZACUL.

DE
 IOSIF POPESCU.

V.

Causele mici produc efecte mari.

(Urmare).

— »Ce vreme urîtă,» începî Veveriță conversațiunea cu mult spirit, »și e recoare afară! Ai avut bună idee să faci foc în casă.»

— »Deci! Tot era să fac foc, pentru-ca să gătesc ceva de mâncare. Nu cumva ai poștă să îmbuci și d-ta ceva?»

Veveriță clătina din cap cu întristare și zise cam trăgănînd: »De! vremile sunt cam grele, nu ne prea dă mâna să facem cheltueli mari.»

— »Ah, da,» oftă Marghioala, »ba să mai zici! Vremile sunt tare grele; stăpînirea ne ia și pelea. Imi spunea tata, că dela fie-care om s'a luat câte un bou fără nici un drept, ci-că îi trebuie bani lui Vodă. Săracii oameni! Au ajuns după alte toate și fără vite, ca să-și are petecul de pământ.»

— »St!» făcu Veveriță, uitându-se cu neliniște în toate părțile, »să nu te audă cine-va, că suntem perduți! oamenii lui Vodă nu știu să glumească.»

— »Aoleo, maica mea,» esclamă curagioasa Marghioala; »atunci, de ce nu ne scoate și limba, ca să nu mai putem vorbi. De când te-ai făcut așa fricos? Se vede, că ești pe nemâncate! Tre-

bue să-ți dau puțină inimă!» sfîrși ea apăsînd pe ultimele cuvinte cu un accent duios; Marghioala părea mulțămîită de rumosul ei joc de cuvinte.

Veveriță se crezu obligat să o sărute odată pentru atîta amabilitate. Marghioala se smulse roșind din brațele lui și se duse de scormoni jarul de pe vatră.

În curînd o frumoasă bucătică de carne sfîraia de asupra jarului; ear bietul Veveriță, cu stomacul gol, sorbia mirosul delicios de carne friptă, ceea-ce-i măria încă foamea. Atracțiunea fî atît de mare, încât omul nostru uită, de ce se afla aci și se apropia de vatră, pentru a urmări progresele artei culinare a frumoasei Marghioale. Cine să descrie fericirea sa, când se vîzî cu acea bucătică friptă dinainte și cu un ulcior de vinișor pe masă. Să se fi ascuns Heligabalus din naintea lui Veveriță!

Amorul nu esclude iubirea vinului; din contră aceste două iubiri se întăresc una printr'alta. De aci vine, că trecuseră zece oare din zi, și Veveriță tot se afla cu ulciorul dinainte, fără să știe încă desigur pe cine iubește mai mult, pe Marghioala sau mustul viței. Acest studiu comparativ îi cuprinsese atît de mult toate facultățile, încât fericitul Veveriță nu vîzî un bărbat ieșind din casa de peste drum; acest bărbat nu era altul decât Petru.

Să lăsăm pe Veveriță continuîndu-și înteresantele sale studii și să urmărim pe amicul nostru, pe care nu l'am vîzut de câte-va ore,

și care nici nu visa că era pîndit și că numai o întemplare neînsemnată îi permisesse să iasă din casă nebăgîț în samă. Altfel relațiunea sa cu Maria ar fi fost descoperită și tinera femeie ar fi trebuit să sufere soarta conjurațiilor. Din acestea cetitorul va ghici, că Petru se duse de-a dreptul la Maria.

Tinera femeie era cam tristă. Par'că o presimțire dureroasă îi strîngea inima. Acum trebuia să se despartă de singura persoană, pe care o iubia din tot sufletul. Cine știe ce se va întempla? Lupta, pe care era să o înceapă Petru, putea să-i curme firul vieții, și atunci ce va face ea singură, părăsită? Oh! gîndul acesta îi sfășia inima și-i aducea lacrimile în ochi. De ce împinsese ea pe Petru într'o aventură nebună? Să fi tăcut, să se fi sacrificat ea singură, dacă trebuia, pentru actul de răsbunare al tatălui și soțului ei; dacă ar fi murit în luptă, cel puțin n'ar fi mai suferit. Dar, așa? dacă muria Petru, ultima sa speranță era să fie nimicită. Atunci nici nu-i rămînea altceva, decât să-l însoțească în lumea cealaltă.

Petru din contră se găsia într'o stare de mulțămire pe care de mult nu o cunoscuse. Ziua de astăzi era să pună basa fericirii sale viitoare. El întră dar la Maria cu fața surizîndă. La vederea lui tinera femeie uită gîndurile triste, care, o torturau, durerea 'i-se împrăștiă ca prin farmec și fericirea îi cuprinsese sufletul.

(Va urma)

silită a decis însă că nu va ține ședință festivă, nu va aranja, peste tot, sărbătoare și nici pentru statuia lui Kossuth nu va da nimic.

Zărele kossuthiste condamnă aspru purtarea consiliului orașului Ciaba.

Dela Năsăud.

Primii următoarele: Eri (Duminecă) membri români din comisiunea silvanala au avut o conferință intimă în Bistrița. Obiectul fu ca din venitul pădurilor să dea o mare sumă pentru edificarea căii ferate pe valea Someșului. Pe azi (Luni) sunt chemați la prefect ear după aceea se va ține ședința întregii comisii. Nu știu care va fi ținuta membrilor români, dar liniștea în care s'a făcut toate lucrurile ne îndreptățește a crede, că membrii români vor vota suma cerută. Ciocan lucră din puteri ca să-și execute planul desastros. Planul pentru edificarea căii ferate a fost respins de membri români ai comisiei silvanale acum vre-o patru ani. Acum lucrurile s'au schimbat și e mai mult sigur votarea sumei necesare care apoi să se subtraga anual din venitul pădurilor.

Rezultatul vi-l'oi comunica la timpul său.

Alegerea de director gimnazial va fi în 28 l. c.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

Concursuri pentru premiile 1902.

A. Premiul pentru cărți publicate. (Urmare).

IX. Premiul Adamachi, de 5.000 se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Alcoolismul în România. — (Decis. 24 Martie 1898).

Lucrarea va cuprinde:

I. Un studiu statistic asupra consumațiilor diferite ale băuturilor spirtoase în raport cu populațiunea.

II. Compozițiunea băuturilor spirtoase consumate;

a) Productele distilațiunii vătămătoare sănătății;

b) Eserțele întrebuințate la noi și acțiunea lor fiziologică;

c) Influența materiilor prime stricate asupra produselor distilațiunii.

III. Patologia alcoolismului: cercetări originale și critice asupra boalelor și leziunilor produse de alcoolism în România în raport cu compozițiunea alcoolului consumat.

IV. Raportul între alcoolism și diferite alte boale răspândite în țară.

V. Consecințele morale și economice ale alcoolismului, cu date statistice.

Lucrarea va fi casa ă pe cercetări originale.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1902.

X. Premiul Neuschotz, de 200 lei se va decerne în sesiunea generală din anul 1903 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Expunerea finanțelor Statului român dela 1159 până la 1902, cu o introducere asupra finanțelor Domniilor Regulamentare. — (Decis. 12 Martie 1898).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1902.

XI. Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 10.000 lei, dimpreună cu procentele acestei sume dela 1891 până la acordarea premiului, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune cărți scrise în limba română asupra următorului subiect.

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor. — (Decis. 5 Aprilie 1900).

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonișării române în țările din dreapta și din stânga Dunării-de jos.

2. Teorii vechi și nouă despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.

3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrămurile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.

4. Români și Bulgari în timpul imperiului bulgar și a celui romano bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.

5. Originile principatelor române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiințos al izvoarelor antice și medievale: autori înscrispți, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fantăză ce ar pute contribui la lamurirea chestiunii.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XII. Premiul Statului Eliade Ridulescu, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română, asupra următorului subiect:

Epoca lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu. — (Decis. 12 Aprilie 1899).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XIII. Premiul Adamachi, de 5.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Istoria poeziei lirice la Români până la Alexandru. — (Decis. 3 Aprilie 1899).

Scritorul care va întreprinde opera aceasta, va începe lucrarea sa pentru înțelegerea românilor, dela timpurile cele depărtate ale poeziei noastre, cercetând originile și începuturile ei, până în stadiul poeziei populare. Va trece apoi în studiu pe larg poezia lirică din secolele precedente secolului XVIII, pe aceea din secolul XVIII special și va veni până în timpurile noastre, descriind și analizând în mod dezvoltat pe toți poeții lirici morți astăzi, până la Alexandru exclusiv.

Lucrarea va fi întemeiată pe cea mai înținsă critică literară și estetică, prind în evidență nu numai frumusețile limbii, ale formațiunii ei, ale locuțiunilor poetice, ale deosebitelor dialecte și ale variantelor de prin provinciile române, ci ogindirea nărilor, a sentimentelor și, mai pres de toate a idealului urmărit de poporul român în poezia sa.

O prefață largă va introduce pe cititor în opera aceasta; ea va cuprinde un studiu pregătitor asupra poeziei lirice în genere.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

XIV. Premiul Alexandru Bodesu, de 1.500 lei, dimpreună cu 1.000 lei, daruți de dl Ioan Kalinderu, se va decerne în sesiunea generală din anul 1904 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect:

Monografia economică statistică și socială a unei comune rurale din România și a unei comune rurale românești de peste graniță.

Monografia situațiunii economice și cele trei familii de țeran, frunțas, mijloc și și codas, luate din cele două comune, în total 6 familii. — (Decis. 13 Aprilie 1899).

Autorul se poate povățui între altele, după lucrările și monografiile publicate de Societatea de Economie socială fundată de Leplay, cu reședința la Paris (54 rue de Seine) după ale lui Buchemburg și după ale lui I. Ionescu.

Se atrage atențiunea doritorilor de a concura că ceea ce se cere este mai multe fapte și cifre și cât mai puține vorbe.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 1 Septembrie 1903.

(Va urma.)

Din străinătate.

Tulburările din Rusia. Din

„Neue Freie Presse: După cum s'a anunțat, țarul a însărcinat pe prințul Vladimir Meșcerski, editorul ziarului Grașdanin, cu misiunea de a se duce în guvernamentele Charchov, Iekaterinoslov și Poltava, spre a se convinge dacă în acele ținuturi mai există tulburări, cari sunt cauzele lor și de ce se plânge populațiunea. Înărcinarea aceasta, foarte rar dată de țar cuiva, și nici odată unui ziarist, este pentru Rusia o noutate politică de mare însemnătate. În prima linie, ea dovedește că împăratul Nicolae nu dă crezământ necondiționat rapoartelor oficiale asupra tulburărilor ce durează în Rusia-de-Sud de câte-va luni de zile. Țarul pare a bănuși că nu numai agitatori politici așteaptă pe țeranii la revolte.

Misiunea importantă a prințului Meșcerski se explică prin faptul că în ultimul timp el a publicat articole foarte aspre în contra măsurilor guvernului în ce privește înăbușirea tulburărilor țărănești și a desaprobat chiar politica țărănească a ministrului Sijagin, care după cum se știe, a fost asasinat.

Incoronarea Regelui Edward.

După parerea cercurilor diplomatice din Londra, Regele Edward în 9 August nu va fi atât de întârziat, ca să poată suporta ceremonialul încoronării. Medicii s'au învoit la acest termen, pentru-că dispoziția Regelui e atât de bună, încât îndreptățește toate speranțele.

Moartea regelui argintului. Se

scie din Londra ca la 21 c. a încetat acolo subit din viața Macky, regele argintului, cum se zicea. El era de origine irlandez și la 1840, în vârsta de 10 ani, emigrase în America. A fost lucrător de mine, și cărciumar în Louisville, apoi întreprinzător și în urmă proprietar de mine, așa că moare lăcând o avere de peste 200 milioane coroane.

Cardinalul Ledochowsky m. rt.

Din Roma se telegrafează că cardinalul conte Ledochowsky a murit ieri dimineața.

La frontiera turco-muntenegreană.

În urma demersurilor făcute de dl Bakici ministrul Muntenegrului, Sultaniul a exprimat vtile sale păreri de rău pentru incidentul dela frontiera turco-muntenegreană și a făgăduit că agentul turc dela aceea frontieră, Hamdi pașa, va fi rechemat.

Tzwik pașa, ministrul afacerilor străine al Turciei, a informat pe dl Bakici că 2000 de muntenegreni au trecut peste frontiera turcă și au înconjurat trupele turcești. Poarta pretinde ca muntenegrenii să se retragă, și promit că măsurile vor fi luate pentru a se evita alte incidente.

Noua politică a Englierei. Lordul

Salisbury s'a retras dela putere și noua politică engleză va suferi o oarecare schimbare.

Dl Balfour, noul prim ministru, n'are autoritatea unchiului său. Înapoi această prim ministru, pare că se ascunde personalitatea dl Chamberlain.

Conservator de convingere, dl Balfour este de buna credință cămi declară că „politica partidului unionist rămâne astfel cum a fost în totdeauna”, și că „ținta pe care și-o propune acest partid rămâne aceeași”. E greu de crezut însă că nimic nu se va schimba în chipul cum se va ajunge la această țintă.

Retragerea anunțată ca foarte apropiată a ministrului de finanțe, dă mult de gândit. Sr. Hick Beach pretinde că încă de doi ani se gădește să prăsească puterea, dar că insistențele lordului Salisbury și necesitatea imperoasă de a evita o criză în mijlocul d'fi ultilor războiului l'au împiedecat să-și execute acest plan. Crede acum că are, ca și șeful său, drept la odihnă.

Aceste explicații nu sunt însă îndestul de plausibile. Toată lumea știe că ministrul Salisbury era foarte desunit în privința unui număr de chestiuni economice și politice. În mai multe rânduri a trebuit să intervină toată încredința și energia primului ministru, pentru a se evita o ruptură între moderati și partizanii politice uita imperia liste a dl Chamberlain.

Plecarea lordului Salisbury trebuia în mod fatal să aducă după sine o desolare; nu se știa însă care din cele două nuanțe va învinge. Astăzi e sigur, că ultra imperialiștii vor ești biruitori.

Foarte semnificative sunt numele persoanelor arătate pentru succesiunea portofoliului finanțelor. Ministrul de interne, dl Titchie; ministrul agriculturii, lordul Hin pury; lordul Cromer, reprezentantul guvernului englez în Egipt, au partizanți. Se vorbește însă foarte serios despre dl Chamberlain, care ar ceda coloniile sub secretului de stat, lordului Onslow. Poate că acesta va fi punctul de plecare al unei revoluțiuni a politicii financiare și economice al Englierei.

Mai multe ziare engleze consideră președinția dlui Balfour ca un simplu interimat,

destinat a menajea o tranzițiune între administrațiunea lordului Salisbury și aceea a dlui Chamberlain.

Congresul catolic în Madrid. Catolicii ultraiști spanioli — după cum se anunță din Madrid — er' și au început dezbaterile în Santiago de Compostella. Congresul și-a fixat pretenții atât de înfrănește, că singur primatele și episcopii nici n'au luat parte la dezbateri, foștii ministri conservatori însă Sivela, Ugarte și Vadillo toți s'au prezentat. Congresul somează pe toți catolicii Spaniei, să înceapă lupta pentru validarea intereselor catolice. Congresul vrea, să restituie puterea lumească a Papii și instrucțiunea să fie exclusiv confesională. Apără congresiștii și e de părerea că numărul lor trebuie sporit în Spania.

Răsunset

la cele scrise de Ca. B. despre „Concertul Vladaia”.

Suntem rugați să publicăm următoarele rânduri, pe cari „Drapelul” din Lugoj a refuzat să le însereze. Considerația ce o avem pentru autor ne face să dam loc articolului:

Se susține acum de toată lumea cu carte că: „Stilul e omul”; va să zică, dacă capul și caracterul omului este clar, atunci și ceea-ce este din peana lui este clar, ear dacă e contrariul, atunci la rezultat contrar să ne așteptăm. Recenziunea dlui Ca. B. asupra concertului Vladaia, — e neclară, — ear stilul său bate câmpul cel plin cu tot felul de buruieni otrăvitoare. Să constatăm! Dl Ca. B. în recenziunea ce face între altele zice:

1. „Avem de un timp încoace neplăcerea a constata, că gustul artistic al publicului nostru este satisfăcut cu prestațiuni tot mai mediocre”. Tot dl Ca. B. zice mai la vale: „D-na Vladaia și-a ales un reper-toir dragul și a dovedit o bună școală”. — Dacă cele zise în premisa întâiu se repoartă la d-na Vladaia, atunci nu are loc premisa a doua; ear dacă dl Ca. B. susține premisa a doua, — nu are loc premisa primă, — aceasta cred că o admite ori-care om cu mîntea sănătoasă. Conclusia, rămâne ca să și-o formeze publicul.

Într'un stil înținat însă dl Ca. B. în alt loc, după ce face comparația între serate și concerte, și exprimă: „La concertul public e, chiar contrariul. Act se cer piese create pentru concerte și studiate de persoane cari au cunoștință artistică așa de mare ca se poată satisface gustului artistic a unui public inteligent urban. Toate acestea natural, la adresa diletanților din concertul Vladaia, afară de d-soara Silvia Iorga, pe care o cunoaștem ca o violinistă cu frumoașă tehnică cari pe lângă marea bunăvoință au luat asupra lor un angajament prea greu”. — Așa? Dl Ca. B. vrea să vorbească de prestațiunile Vladaei, și când colo improasăcă cu țintă în aceea, eari fără de nici o pretenție, ci din „marea bunăvoință” au pus buna lor voință la dispoziția unei artiște române. Del dl Ca. B. are bunăvoință numai față de artiștii din Hódmező-Vásá hely. pentru că aceia satisfac „publicul inteligent urban” cu „piese create pentru concerte”. În punctul acesta dar înțelegem pe dl Ca. B. foarte bine.

2. „Ne miră și aceea că dl Vidu, care a condus mersul concertului nu a fost de părerea noastră și nu a făcut alte dispozițiuni, mai ales că concertul a mers sub eghida reuniunii de cântări”, — zice dl Ca. B. în urmă. La aceasta mirare a dlui Ca. B., — dl Vidu întreabă: De a cui „părere”? — fiindcă:

a) Dl Vidu n'a făcut alta decât că a executat hotărârea și mandatul primit dela comitetul reuniunii

b) Dl Vidu, ca dirigent al reuniunii, nu cunoaște altă autoritate în chestiuni ce privește reuniunea, decât numai pe acel comitet al ei, și

c) Cine sunt acei „noi” cari vreau se terorizeze sub inițialele Ca. B.?

Noi românii avem trebuință de oameni clari în judecată și în drept, — precum și drept la simțăminte. Presupunând că și dl Ca. B. ar fi se fie român, — suntem în drept a pretinde că și d-l său se fie drept la judecată și clar în stil. Cine sunt acei „Noi”? Ori doară e pronumele personal al dlui Ca. B. ce poate derivă dintr'o familie de printi? — Cine e „Noi” sau cine sunt „noi”?

Cu de înțiere, pentru claritatea publicului să se constată, Pro primo: dl Ca. B. mistifică adevărul în ceea ce privește conduita dlui Vidu la această ocazie; și dl Branice, care știe toate cu m'or înțimplat, — trebuia să i spună Dl Ca. B. că

nu e cuvincios se abuzeze de ospitalitatea unei foi serioase prin astfel de raport.

Pro secundo: Că de ce dl. Ca. B. miștifică adevărul. — și dacă dl. Brăncuș nu l'a făcut atent? — să răspundă Domnia Lor.
I. Vidu.

NOUTĂȚI.

ARAD, 22 Iulie n. 1902.

Kossuth tatăl și fiul. Kossuth Ferencz publica în „Független Magyarország” o epistolă, în care îndeamnă, ca toate orașele și satele maghiare să-și procure statua tatălui său, care se poate comanda la „Pravălia sculptorului Gerendey și fiul” în Budapesta; prețul unei statui mai mici este 525 fl., iar al unei statui cu soclu solid de piatră 780 fl. „Ori care dintre statui — scrie Kossuth Ferencz — corespunde pietății patriotice”... Așa reclamă, e de înțeles!

Păruiată în vilegiatură. Se anunță din Nagymaros, locul predect de vilegiatură al celor din Budapesta, că acolo s'a întâmplat o păruiată unică în felul ei, așa că 40 bărbați, mai multe dame și copii au rămas răniți. Causa bătaii este următoarea. Un funcționar cu numele Weisz s'a luat la ceartă cu studentul în drept Bérczi Oszkár (fiul căpitanului de poliție din Budapesta). Acesta a provocat la duel pe dl. Weisz, dar fiul lui Jsrail a obiecționat că prin Palestina nu-i obiceiul de a duela, iar el e „ortodox”, care nu se abate dela obiceiuri. Studentul i a tras atunci câte va pălmi, încât Weisz tot stela verzi a văzut.

Weisz avea însă și el prietini, ș'anume pe cei doi martori ai săi, cari la rândul lor au prins pe Bérczi și l'au pisat cu bătele, încât, între altele, i-au flectat nasul, așa că bietul student nu va mai arăta colțoane pe la băteri.

Publicul s'a adunat și el, se înțelege, la spectacol, căci în vilegiatură are vreme destulă, și formându-se două partide, ca la orice afacere constituțională, se încalera d'abinele, încât s'au spart mai multe capete iar femeile se băteau cu umbreluțele și „ridiculele”...

Când bătaia era la culme, intervin două ofițeri, cu sabiile scoase. Civili crezând că și ei s'au parte vre-unui partid, începu să i atace cu revolverul. Ofițerii disparură, văzând că intervenția lor de a face pace e rău primită. Veni un grup de zidari, ca să despartă pe belgeranti, dar și zidarii fură primiți cu petri. Numai gendarmeria a putut să pună capăt bătaiei care în anatele comunei Nagymaros se va înscrie cu litere roșii.

Vifor în Marmatia. Se anunță: În întreaga Marmatia în 17 c. s'a deslășuit un vifor cumplit împreună cu rupere de nori. Pagube mai mari a suferit comuna Dragomir. Viforul a erupt noaptea. Pe termenul rului Iza locuitorii temându-se de esuadare, în timpul nopții au părăsit locuințele.

Nuntă în Viena. Ieri în Viena a avut loc o nuntă splendidă. Baronul Aerenthal, ambasadorul Austro-Ungariei la Petersburg s'a căsătorit cu fiica contelui Szechenyi, ministrul a latere maghiar. A asistat la ceremonialul în biserică și Arhiducele Frederic, ministrul de externe Goluch-wzky, ministrul-președinte Széll și o mulțime de aristocrați din Viena și Budapesta.

„Dansatoarea și colorile române.” Relativ la știrea despre măsură polițienească luată contra trupelor de varietăți Levandovsky, cetim în foaia maghiară din Brașov sub titlul de mai sus următoarele: „Alături seara, tinera dansatoare a trupelor de varietăți, care dă reprezentații la „Pomul verde”, cu numele Gizella Kovalevicz, purta în timpul executării unui joc, o panglică în colorile roșu-galben-albastru la pălărie. Poliția a confiscat panglica, iar pe mica dansatoare, care crede poate, că se află încă tot în România, a pedepsit-o cu o amendă pentru contravenție. Din amendă și a avut partea sa și antreprenorul hotelului, care era responsabil în prima linie”. — Suntem informați, că amenda dictată de poliție a fost de câte 5 coroane pentru fie-care „culpabil”, iar interdicerea reprezentațiilor a fost revocată în urma energice intervenții a dlui redactor dela „Kr. Ztg.”

Tragedia soldatului. Săptămâna trecută a fost eliberat din institutul de alienați din Nagy-Kalló un fost soldat, cu numele Kazy Gáspár, din Veszprém. Bătrânul Kazy (cojocariu) cu ocaziunea marelui incendiu din Veszprém își perduse lumina ochilor și astfel susținător al familiei rămăsese feciorașul Gáspár. L'a ajuns însă timpul de miliție și a fost înrolat la regimentul de honvezi din Alba-regală. Nică la miliție însă nu și-a uitat de părinții săi neputincioși. Își cruța cei 6 cruceri pe săptămână, din pâne primia numai una, ear' pentru a doua lua banii. Mamă-sa mergea la el în fie-care lună, ca să primiască bănișorii adunați astfel. În Novemvrie 1900 l'a cercetat pentru ultima dată. Era viscol și frig; bătrâna poposind pe drum a sosit la casarmă numai noaptea târziu. Nu i-s'a permis intrarea, spunându-i-se că și altcum n'ar pute vorbi cu fiul ei, pentru-că e în post. Spre nenorocirea ei, i-au spus și locul. Doritoare să grăiască cu fiul ei bătrâna a plecat la el, pe ninsoare grea de abia vedea la doi trei pași. Auzia deja tropotul pașilor soldatului. Deodată tropotul a încetat și o voce puternică i-a strigat: stai! „Da, da, e vocea fiului meu, și-a șoptit femeia și și-a grăbit pașii. „Stai: Cine ești!” a resunat a doua somație. — „Eu sunt, mamă-ta!” Și în credința că soldatul a înțeles-o, a înaintat spre el. — „Stai! a resunat a treia-oră, împreună cu o detunătură de pușcă.

La sunetul pușcăturii au alergat acolo ceilalți soldați de post, între cari fiind și un consătean al lui Kazy, acesta a cunoscut pe moarta și a zis comandantului următoarele: „Nenorocitul Kazy și-a împușcat pe mamă-sa!”

Kazy a nebulit. A fost dus în sanatoriu, de unde săptămâna trecută a fost eliberat ca „nebul pacinic”.

Catastrofă pe Elba. Duminecă noaptea pe Elba s'a întâmplat o mare catastrofă, despre care încă nu se știe câte victime are. Vaporul „Hansa” a plecat seara din Hamburg spre Cuxhaven. Pe la miezul nopții între insula Blank-nese și satul Neusăte s'a ciocnit de vaporul „Primus” în care erau 190 de înși, cari se întorceau din o excursiune pe mare, în Hamburg. Ciocnirea a fost atât de puternică că „Hansa” a despicat în două vaporul „Primus”, care îndată a și început să se cufunde.

După știrile de dimineață din Hamburg, dintre cei aflați pe „Primus” numai 90 au putut scăpa cu viața și peste 100 au perit în valuri.

Ciocnirea vapoarelor Hansa și Primus a pricinuit o comanda rea a căpitanilor. Manevrarea greșită a lui „Primus”, a cauzat groaznică catastrofă. La ciocnire casanul lui „Primus” a explodat. Tipete îngrozitoare s'au auzit de pe vaporul ce se cufunda, iar pe bord se petreceau scene indescriptibile.

Toți s'au strâns pe bordul vaporului plângând și îmbrățișându-se, mai apoi cu groază privind lupta disperată a celorlalți cu valurile, și încurajându de moartea ce-i aștepta în momentul următor.

Vaporul într'acestea se cufunda tot mai mult, groaza creștea tot mai tare; un ultim și desăvârșit țipet — și apoi totul e sfârșit. Corabia întreagă e în fundul mării.

Și-a împușcat muerea din gelosie. Duminecă noaptea spre Lună în 14 Iulie n. a. c. primarul comunei Rimeț (comitatul Albei inferioare) Ioan Macarescu, petrecându și ziua la crâșmă dimpreună cu muere-sa și soacră-sa cu mai mulți bărbați cu cari birăia a și jucat și a conversat mai mult, și mergând noaptea acasă, după-ce a adormit primăreasa i-a tras un glonț drept prin inimă, la ce nenorocita nevestă a rămas moartă numai decăt. Unii spun că ar fi împușcat-o din ceva desperare, alții zic că numai curat din gelosie. Acum tinărul primar, însurat numai dela dumineca Tomii a anului curent, își plânge ticăloasa faptă în temnița din Aiud. L. C.

Transmisiunea tuberculoasă. Prof-sorul Wolff, directorul sanatorului din Berlin al tuberculoșilor, săptămâna trecută

a ținut o interesantă prelegere publică despre transmisiunea tuberculoasă — dela animal la om. În firul prelegerii a enarat un caz extraordinar: tuberculoasă în stomach, observat de el în numitul sanatoriu. Cu bacili dela acest bolnav a vaccinat câți-va viței, cari toți au căpătat tuberculoasă. Din aceasta Wolff concludă cu toată hotărârea, că bolnavul a căpătat tuberculoasă dela vr'un animal, și roagă autoritățile să esecutive cu toată stricteteț dispozițiunile decretate pentru a împedeca lăptirea tuberculoasă animalice.

Baie rituală evrească. Primiim informațiunea, că Eforia școalelor noastre gr.-or. din Brașov, în ultima sa ședință, l'a propunerea și la stăruința directorului școalei comerciale Arsenie Vlaicu, a decis să înlocmească și instaleze o baie rituală evrească la băile Eforiei. Baia rituală va sta sub controla și inspecția rabiului și a hahanului. Aflăm, că deja în mai multe rânduri Evreii de aici s'au fost adresat către Eforie în aceasta afacere, dar până acum fără rezultat. „Gazeta”.

Ruinele Campanilului. Ruinele Campanilului din Veneția eunt aproape toate curățite. Sute și sute de mâini lucrează. Statua Sansovini Mercur a fost scoasă de sub ruine aproape nestrucată.

Pentru speșele reedificării încurg oferte tot maimulte. Moronni bancher din Nevyork siugur: subscris 1/2 milioane de lire. Moronni e originar din Italia la chemat Pestegnazza și a servit în armata Italiei. Dintr'odată apoi și-a abzis rangul la miliție și a trecut în America. În Nevyork a mântuit viața fiului milionarului Gould și din recunoștință acesta l'a aplicat apoi în funcțiune la comerțul său. Tinerul de fire aventuroasă a speculat la bursă și prin speculațiunile sale ist-ț-a câștigat odată 300 de milioane lire. A deschis apoi singur casă de bancă.

Nouă mine de cărbuni. Acum cât va timp un lord englez a înebunit deodată mmai gândindu-se că peste 200 de ani n'o să mai fie nici o bucată de cărbune în mine. Dacă acel lord ar fi avut puțină abndare, n'ar fi înebunit, pentru-că acum în urmă în Pensilvania s'au descoperit niște mine cari conțin 5 miliarde de tone de cărbuni. Numai în anul acesta se vor estrage peste 50 de milioane de ton.

Un nou cuirasat. Incercări făcute cu nou cuirasat francez de excadră Le Suffren dând rezultate foarte satisfăcătoare, bastimentul va fi pus în radă în August, iar incercările pe mare vor începe în Septemvrie.

Le Suffren a fost construit după planurile d-lui Thibaudier, directorul genului marin francez, și a fost lansat la 25 Iulie 1889 e cel mai puternic cuirasat al marinei franceze și poate chiar dintre toate cuirasate; are, în adevăr, o capacitate de 12.700 tone și e singurul cuirasat care e înzestrat cu un blockaus pentru un ofițer general.

În blockaus un compartiment cuprinzând toate aparatele necesare pentru transmisiunea ordinelor e rezervat amiralului și statului său major.

Toate instalațiunile bastimentului sunt din cele mai moderne. În deosebii cuirasatul e prevăzut cu un serviciu special și complet pentru răniți, în timp de războiu. Le Suffren e destinat, pentru 1903, ca trebuind să poarte pavilionul vice-amiral al comandantului șef al escadreii din Mediterana. Efectivul său va fi de 700 oameni.

Lucrările pentru terminarea cuirasatului s'au făcut sub direcțiunea comandantului de vas Alfred Poidone, actualul său comandant.

Petreceri. Invitare la petrecerea de vară ce se va arangia în 2 August n. în sala „Otelului Central” din Dicio-S.-Mărtin. Venitul curat este destinat pentru biserica edificândă din Uaureni și pentru biserica din Dicio-S.-Mărtin. Prețul de intrare: de

persoană 2 coroane de familie 4 coroane. Inceputul la 7 ore seara. Supra solvurile se vor cuita pe cale ziaristică pe lângă cea mai mare mulțumită. Ofertele benevole sunt a se trimite dlui cassar în Dicio-S.-Mărtin.

— Invitare la concertul împreună cu producțiune teatrală ce'l va da corul plugarilor gr.-or. din Beliu la 27 Iulie st. n. 1902. În ospătaria cea mare din loc. Inceputul la orele 7 seara. Venitul curat e destinat pentru augmentarea fondului școlar. Prețul de intrare: Locul I. 1 cor. 60 fl. locu II. 80 fl. locul III. 60 fl. Suprasolvurile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. În pauză se va juca „Călușerul” și „Bătuta”.

Concertul reuniunii de muzică și cântări din Lugoj. Sub acest titlu „Drapelul” scrie: O ploaie torențială a făcut, că de astă-dată nu s'a adunat ca de obicei un public așa numeros la concertul reuniunii. Au lipsit mulți din ai noștri, din streini abia câte-va persoane au luat parte. Ploaia și furtuna au conturbat și mersul concertului, încât cântăreții și publicul nu s'au aflat în dispoziția necesară și obișnuită la această ocazie.

Programul a avut aproape tot piese noi, necântate încă de cor, afară de Imnul de mărire de Flechtenmacher și Resunetul Ardealului, care s'a cântat în locul Cântecului serei de Gastinel. „Vânătorul” și „Privighitoarea” de Mendelssohn-Bartholdy au fost mai puțin aplaudate, fiind publicul obișnuit mai mult cu alt gen de muzică.

Restul pieselor și-a avut efectul cuvenit. Corul instruit cu multă pricepere le-a executat precis și cu obișnuitul temperament. Acompaniamentul a fost susținut de d-șoara Ecaterina Iorga, care a dovedit că a studiat serios piesele și a acompaniat exact și bine.

Petrecerea de dans care a urmat, a fost foarte animată și în pauzele lăutarilor răsunau vochilo piese de forță ale corului, mai cald și mai puternic poate din cauza cerului care a devenit senin.

Convocare.

Membrii fundatori, pe viață, ordinari și ajutatori din despărțământul Năsăud al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă la

adunarea cercuală,

care se va ținea în Feldru în 3 August n. 1902 în localitatea școalei la 10 ore a. m. după următoarea

PROGRAMĂ:

1. Deschiderea adunării prin președintele despărțământului.
 2. Exmiterea comisiunilor;
 - a) pentru acuirare de membri noi și pentru încasarea taxelor;
 - b) pentru censurarea socotelilor pe 1901 și statorirea bugetului pe 1903.
 3. Raportul comitetului despre activitatea sa.
 4. Alegerea directorului și a comitetului cercual pe timp de 3 ani.
 5. Alegerea delegațiilor pentru adunarea generală a Asociațiunii.
 6. Citirea disertațiilor, cari s'ar prezenta cu 3 zile înainte de terminul adunării cercuale la directorul despărțământului.
 7. Eventuale propuneri.
 8. Statorirea locului pentru adunarea cercuală viitoare.
 9. Inchiderea adunării.
- Nota:* Comunele politice și corporațiunile membre sunt rugate a-și trimite delegații.

Direcțiunea despărțământului.

Năsăud, în 14 Iulie 1902.

Dr. Paul Tanco, Ioan Păcurariu,
președinte. secretar.

Red. respons. Ioan Russu Șirlianu.
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

CONVOCARE.

Domnii membri ai asociației de ajutorare „Ciuchiciana“ din Ciuchici, sunt prin această convocare în sensul §-ului 26 din statute la

I-ma adunare generală extra-ordinară

ce se va ține în Ciuchici, la 10 August 1902 st. n. la 2 ore post meridiane în localul asociației.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii despre mersul afacerii societății.
2. Ceșarea dividendei de 4 coroane — votată de adunarea generală ținută la 16 Martie 1902 — în favoarea societății.
3. Sistarea marfei de manufactură din prăvălia societății.
4. Eventuale propuneri.
5. Esmiterea verificărilor.

Ciuchici, din ședința consiliului comun ținută la 20 Iulie 1902.

Direcțiunea.

809 1-1

516—1902. végrh. sz.

810 1-1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a m.-radnai kir. bíróság 1901 évi Sp. 541/5 számú végzése következtében Dr. Morár Valér m.-radnai ügyét által képviselt Páska Juon javára, Zsurzs Gyorgye mint kisk. gyermekei gyámja ellen 31 kor. 80 fill. s jár. erejég 1902. évi június hó 19-én fogatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 600 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: a 7 ik számú vizimalom nyilvános árverésen ciadatik.

Mely árverésnek a m.-radnai kir. bíróság 1902. évi V. 308/2 számú végzése folytán 31 kor, 80 fill. tőkekövetelés, váltó díj és eddig összesen 68 kor. 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejég Zsurzs Gyorgye mint kisk. gyermekei Petru, Ilona, Szinziana és Nikdea t. és t. gyámja lakásán leendő eszközésére 1902. évi augusztus hó 2. napjának délelőtti 11 órája határidőül kintuzetik és ahhoz a venni sándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és feül-foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Radnán, 1902. évi július hó 18. napján.

Smikál J.,
kir. bírósági végrehajtó.

A párut:

STROPÍ DE RÓUĂ

DE
ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 5 fil. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna Poporului“.

Mulțamită publică pentru o alifă de nfrumsețare excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de violele“, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față pișturile și petele de ficat, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Viena, 1899. 5 Decembrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pișturile, petele de ficat, alunițele, roșeața pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borean 50 cr. — Săpun de cremă de violele 35 cr. — Pudră de cremă de violele albă, roză și crem 60 cr.

Lapte de violele de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți nume „Cremă de violele“ de Hajós.

Coloarea originală a părului

o recăștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se revine părului căsunt culoarea originală, frumuseța și tinerețe, efectul rășuns rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici peles capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 15—20

FARMACIA ȘI LABORATORIUL DE CHEMIE

HAJÓS ÁRPÁD

Arad, Piața Andrásy nr. 22

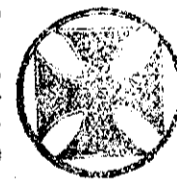
peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vejek Kálmán și în drogueria dlor Vejek și Weisz.

☛ În Simánd: în farmacia dlui CSIKY LUKÁCS. ☛

Cruce dublă electro-magnetică

vindecă și inviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulației sângelui, anemie, amețeli, ținuturi de ureche, bătăie de inimă, sgârșitură de inimă, asma, auzul greu, sgârșitură de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, reuma podagră, ischias, udulul în pat, influinza, în scemia epilepsia circulația neregu-

lată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Inusurarea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenească binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele aflătoare, eară pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse în toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja iefunătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

624 —93

Prețul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copil și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadász 42. K colțul str. Kálmán.